

רשומות

קובץ התקנות

9 ביוני 1960

1018

י"ד בסיון תש"ך

עמוד

1242	תקנות שירותי הכבאות (תשלומים בעד שירותים), תש"ך-1960
1244	תקנות שימור הקרקע (תחום המועצה האזורית חוף השרון), תש"ך-1960
1245	תקנות מחלות בעלי חיים (ביעור שחפת הבקר) (תיקון מס' 3), תש"ך-1960
1245	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בשר עוף טחון), תש"ך-1960
1248	צו הפטורים בענין הוצאת הון מניות (תיקון), תש"ך-1960
	אכרות תקנים (תקן ישראלי 51 — אדר א' תשי"ט (פברואר 1959) — מטפים מיטלטלים
1248	של פחמן טטרכלורי המופעלים על ידי משאבת יד), תש"ך-1960
	אכרות תקנים (תקן ישראלי 74 — שבט תשי"ט (ינואר 1959) — מטפי פחמה-תומצה
1249	מיטלטלים), תש"ך-1960
	אכרות תקנים (תקן ישראלי 213 — טבת תשי"ז (דצמבר 1956) — מילויים למטפי פחמן
1250	טטרכלורי מיטלטלים), תש"ך-1960
	אכרות תקנים (תקן ישראלי 283 — אדר תשי"ח (מרס 1958) — מטפי קצף מיטלטלים :
1250	מילויים ותמיסות מילוי), תש"ך-1960
	אכרות תקנים (תקן ישראלי 318 — אדר ב' תשי"ט (מרס 1959) — מטפי פחמן דו-חמצני
1251	מיטלטלים), תש"ך-1960

מדור לשלטון מקומי

1252	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 7) (תיקון), תש"ך-1960
1253	חוק עזר לירושלים (היטל סעד וגופש), תש"ך-1960
1255	חוק עזר לבנימינה (חוזרים ובשר חזיר), תש"ך-1960
1256	חוק עזר ליסוד-המעלה (מפגעי תברואה), תש"ך-1960
1261	חוק עזר ללכיש (מס עסקים מקומי) (תיקון), תש"ך-1960
1262	חוק עזר לקריית-שמונה (היטל סעד וגופש), תש"ך-1960

חוק שירותי הכבאות, תשי"ט—1959

תקנות בדבר תשלומים בעד שירותי כבאות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 18 ו-35 לחוק שירותי הכבאות, תשי"ט—1959, אני מתקין תקנות אלה:

1. בעד שירות שנתנה רשות כבאות כמפורט בטור א' בתוספת, ישלם מקבל השירות לרשות הכבאות תשלום בסכום שנקבע בטור ב' לצד אותו שירות.
2. רשות כבאות רשאית לפטור אדם מתשלום לפי תקנה 1, כולו או מקצתו.
3. רשות כבאות תמסור חשבון מפורט לחייב בתשלום לפי תקנות אלה.
4. מי שנמסר לו חשבון לפי תקנה 3 ישלם את הסכום הנקוב בו תוך 15 יום מיום מסירתו.
5. מסירת חשבון תהא כדין אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט על המקום שבו ניתן השירות.
6. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירותי הכבאות (תשלומים בעד שירותים), תש"ך—1960".

תוספת

(תקנה 1)

טור ב'
התשלום בלירות

טור א'
השירות

1. שירותי כיבוי:

(1) נסיעת מכונית כיבוי למקום שריפה —

עד 20 כ"ס —

10.— בתחום רשות הכבאות

15.— מחוץ לתחום רשות הכבאות

למעלה מ-20 כ"ס —

15.— בתחום רשות הכבאות

20.— מחוץ לתחום רשות הכבאות

0.40 (2) שימוש בצינור בקוטר עד 1", לכל מטר או חלק ממנו

0.60 (3) שימוש בזרנוק בקוטר 2" עד 2½", לכל מטר או חלק ממנו

(4) שימוש במשאבה מוטורית — לכל שעה —

במשאבה שתפוקתה, במ"ק לשעה —

עד 15

20.—

למעלה מ-15 עד 30

30.—

למעלה מ-30

40.—

¹ ס"ח 200, תשי"ט, עמ' 199.

	שימוש במטפה, לכל יחידה — (5)
2.50	מטפה קצף בעל קיבולת של 8 ליטרים
10.—	מטפה דורתחמוצת הפחמן המכיל עד 10 ק"ג חומר
12.—	מטפה אבקה יבשה, המכיל עד 5 ק"ג חומר
5.—	שימוש במטפה C.T.C., לכל ליטר של חומר (6)
2.50	שימוש בקצף מיכני, לכל ליטר (7)
10.—	שימוש במנשמות, לכל יחידה, לשעה (8)
10.—	שימוש במסכות עשן, לכל יחידה, לשעה (9)
30.—	הסעת סולם מיכני למקום השריפה (10)
10.—	הפעלת סולם מיכני, לשעה (11)
50.—	הסעת סולם הידרולי למקום השריפה (12)
25.—	הפעלת סולם הידרולי, לשעה (13)
15.—	הפעלת גנרטור חשמלי להארת מקום השריפה, לשעה (14)
20.—	הפעלת מכשיר ריתוך, נייד, לשעה (15)

2. שירותי בקורת ציוד לכיבוי:

- (1) בקורת הציוד לכיבוי במקומות בהם מתנהלים מלאכה או תעשייה או עסק הטעונים רשיון לפי פקודת המלאכות והתעשיות (הסדרתן)², למעט מקום הטעון רשיון גם לפי פקודת השעשועים הציבוריים, 1935³, לפי שטח המבנים באותו מקום, לרבות קומות, מחסנים, סככות וכיוצא באלה — במ"ר —

3.—	עד 40
5.—	למעלה מ־40 עד 60
7.50	למעלה מ־60 עד 100
10.—	למעלה מ־100 עד 150
15.—	למעלה מ־150 עד 200
20.—	למעלה מ־200 עד 300
25.—	למעלה מ־300

- (2) בקורת הציוד לכיבוי בבתי עינוג הטעונים רשיון לפי פקודת

השעשועים הציבוריים, 1935 —

קולנוע או תיאטרון המכיל מקומות ישיבה —

15.—	עד 750
25.—	למעלה מ־750
15.—	בתי עינוג אחרים

3. שירותים אחרים:

- (1) פתיחת דלת
- (2) שאיבת מים — לשעה — במשאבה שתפוקתה במ"ק לשעה —
20.—	עד 15
30.—	למעלה מ־15 עד 30
40.—	למעלה מ־30

חיים משה שפירא
שר הפנים

י' בסיון תש"ך (2 ביוני 1960)
(76540)

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.
³ ע"ר 1935, תוס' 1 מ'ס' 496, עמ' 49.

פקודת סחף הקרקע (מניעה), 1941

תקנות בדבר שימור הקרקע בתחום המועצה האזורית חוף-השרון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת סחף הקרקע (מניעה), 1941¹ (להלן — הפקודה), והסעיפים 14 (א) ו־2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש״ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה — הנדרות
 - „המועצה” — המועצה האזורית חוף-השרון;
 - „המנהל” — מנהל האגף לשימור הקרקע שבמשרד החקלאות;
 - „עיבוד” — לרבות כריתה, עקירה, שריפה וסילוק של כל צמח בין שהוא נטוע ובין שהוא גידול בר.
2. תחום המועצה כפי שפורט בפרט (כו) לתוספת לצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי״ח—1958³, מוכרז כאזור מיוחד לצורך סעיף 2 לפקודה (להלן — האזור המיוחד).
3. לא יעבד אדם אדמה באזור המיוחד אלא בהתאם להוראות המנהל.
4. לא ירעה אדם באזור המיוחד ולא יעביר דרכו צאן או חיות בית אחרת, אלא בהתאם להוראות המנהל.
5. המנהל רשאי, בהודעה שתפורסם בדרך הנראית לו, לאסור כליל עיבוד אדמה או מרעה, או העברת צאן או בקר או חיות בית אחרת, בשטח מסוים או בשטחים מסויימים שבתחום האזור המיוחד.
6. המועצה תפעל בתחומי האזור המיוחד למניעת סחף הקרקע, ותקים לשם כך מפעלים לפי הצורך ולפי תכנית שתוסכם בינה ובין המנהל ותדאג להחזקתם של מפעלים אלה.
7. לא יפגע אדם ולא יעשה כל דבר העלול לפגוע בשלמות הפעולות או המפעלים כאמור בתקנה 6 או בייעילותם.
8. המנהל וכל אדם המורשה לכך על ידי או על ידי המועצה רשאים להיכנס לכל שטח שבתחומי האזור המיוחד, לשם פיקוח על קיום הוראות תקנות אלה, לשם ביצוע הפעולות לפי תקנה 6 ועריכת החקירות והמדידות הדרושות לכך.
9. העובר על תקנות אלה או על הוראה שניתנה על פיהן, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס חמישים לירות או שני הענשים כאחד.
10. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שימור הקרקע (תחום המועצה האזורית חוף-השרון), תש״ח—1960”.

משה דיין
שר החקלאות

ג' בסיון תש״ך (29 במאי 1960)
(73900 חמ)

¹ ע״ר 1941, תוס׳ 1 מס׳ 1097, עמ׳ 29; ס״ח 236, תשי״ח, עמ׳ 4.
² ע״ר תש״ח, תוס׳ א׳ מס׳ 2, עמ׳ 1.
³ ק״ת 707, תשי״ח, עמ׳ 1256.

פקודת מחלות בעלי חיים, 1945

תקנות בדבר ביעור שחפת הבקר

בתוקף סמכותי לפי סעיף 20 לפקודת מחלות בעלי חיים, 1945¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

תיקון
התוספת השניה

1. בתוספת השניה לתקנות מחלות בעלי חיים (ביעור שחפת הבקר), תשי"ח—1957³, בנפת תל-אביב-יפו, בסופה, יווסף „עירית רמת-גן“.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מחלות בעלי חיים (ביעור שחפת הבקר) (תיקון מס' 3)“, השם תש"ד—1960.

משה דיין
שר החקלאות

ג' בסיון תש"ד (29 במאי 1960)
(חמ 788203)

¹ ע"ר 1945, חוס' 1 מס' 1457, עמ' 155.

² ע"ר תש"ח, חוס' א' מס' 2, עמ' 1.

³ ק"ת 728, תשי"ח, עמ' 518; ק"ת 982, תש"ד, עמ' 636; ק"ת 1004, תש"ד, עמ' 807.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר בשר עוף טחון

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, ובתוקף שאר הסמכויות הנתונות לי לפי כל דין, אני מצווה לאמור:

פרק ראשון: הוראות כלליות

הנדרות

1. בצו זה —

„עוף“ — תרנגול, תרנגול הודו, אווז, ברווז, יונה;

„בשר“ — בשר עוף טחון;

„ניקוי“ — תהליך של סילוק כל זיהום הנראה לעין, או הניתן למישוש או הנותן ריח;

„חיטוי“ — תהליך של השמדת חיידקים באמצעים כימיים או פיסיים;

„יצרן“ — בעל מפעל שמייצרים בו או מעבדים בו בשר, לרבות אדם שמפעל כאמור נתון להנהלתו, לפיקוחו או להשגחתו;

„בית שחיטה“ — מקום בו שוחטים או מורטים עופות, שניתן עליו רשיון לפי כל דין;

„ארגז“ — ארגז הסגור על כל צדדיו, לרבות דלתו, מבודד היטב והמיועד להובלת בשר בלבד;

„המנהל הכללי“ — המנהל הכללי של משרד הבריאות;

„המנהל“ — המנהל הכללי או מנהל השירותים הוטרינריים לרבות אדם שהוסמך בכתב על ידי המנהל לענין צו זה.

תחולה

2. יצרן חייב לקיים כל הוראה מהוראות צו זה אף אם אין היא מטילה במפורש את החובה עליו.

פרק שני: חובת היתר

חובת היתר

3. לא ייצר אדם בשר, ולא יעביר לאחר בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות עליו, או את ההחזקה בו, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל הכללי ובהתאם לתנאי ההיתר.

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

בקשה
למתן היתר

4. בקשה למתן היתר תוגש למנהל הכללי באמצעות רופא ראשי בלשכת הבריאות המחוזית או רופא וטרינרי ממשלתי מחוזי, במחוז בו המבקש מנהל את מפעלו, בטופס שיקבע המנהל הכללי ושלאפשר להשיגו במשרד הבריאות או באגף לבעלי חיים במשרד החקלאות.

מתן היתר
וביטולו

5. המנהל הכללי רשאי, לפי שיקול דעתו, לתת היתר, לבטלו, להתלותו, להתנותו בתנאים, להוסיף עליהם או לשנותם.

החזרת היתר

6. בוטל או הותלה היתר לפי סעיף 5, חייב בעליו להחזיר את כתב ההיתר לידי המנהל.

חובת
סילוני תנאים

7. בעל היתר חייב למלא אחר תנאי ההיתר.

פרק שלישי: ייצור בשר

ייצור בשר

8. לא ייצר אדם בשר אלא אם נתקיימו בו תנאים אלה:

- (1) הבשר הוא מעופות שנשחטו ביום הייצור בבית שחיטה שבמפעלו;
- (2) השחיטה נעשתה בפיקוחו של רופא וטרינרי ממשלתי או של רופא וטרינרי של רשות מקומית;
- (3) הפעולות המפורטות בפרק זה נעשו בעוף השחוט בתהליך רצוף, ללא השהייה ובסדר המפורט בפרק זה.

מריטה
ופתיחת העוף

9. יצרן ימרוט את כל נוצות העוף מיד לאחר שחיטתו, יפתח את העוף ויוציא את כל האברים הפנימיים. פתיחת העוף תבוצע כשהוא תלוי על גבי אנקול ולא כשהוא מונח על גבי שולחן.

נימוי

10. יצרן ינקח את העוף במים זורמים שאושרו על ידי משרד הבריאות כראויים לשתיית אדם.

הסרת העור

11. יצרן יסיר את העור מן העוף, יחזיק את העוף על שולחן ויפריד את בשרו מן העצמות (להלן — עיצום).

טחינה

12. יצרן יטחן את בשר העוף, מיד לאחר העיצום השלם, במכונה שאושרה על ידי המנהל ובאופן שכל הטחינה תיעשה ללא מגע ידי אדם בבשר.

העברת בשר

13. יצרן יעביר את הבשר מן המכונה אל מגש ובאמצעותו אל שולחן האריזה. ההעברה תיעשה ללא מגע ידי אדם בבשר.

אריזה

14. יצרן יארוז את הבשר, מיד ללא השהייה, וללא מגע ידי אדם בו בשקיק נקי העשוי מחומר שקוף שאושר על ידי המנהל הכללי ובכמות של 250 גרם לכל היותר.

סגירת השקיק

15. יצרן יסגור את השקיק מיד לאחר האריזה באופן שימנע חדירת זיהום לתוכו.

סירור בשר

16. יצרן יקרר את הבשר הארוז תוך שעתיים לאחר הטחינה למידת-חום שלא תעלה על 12 מעלות צלזיוס מתחת לאפס, או למידת-חום נמוכה יותר אשר תיקבע על-ידי המנהל הכללי לשם מניעת התרבות חיידקים בבשר ויחזיקו במידת-חום כאמור עד להעברתו לשיווק.

סימון

17. יצרן יסמן באותיות בולטות וברורות על צדו החיצוני של השקיק פרטים אלה:

(1) שם היצרן או סימן המסחר, אם ישנו;

(2) מקום הייצור;

(3) תאריך האריזה;

(4) את המלים "בשר עוף טחון"; "ראוי למאכל ביום הקניה בלבד"; "ראוי למאכל אך ורק כשנרכש במצב קפוא".

פרק רביעי: איכות בשר

18. לא ייצר אדם בשר, לא יעביר לאחר בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות עליו או את ההחזקה בו, לא ירכשנו ולא יחזיקנו לשם עסק, לא יקבלו להחסנה או להובלה, לא יחסינו ולא יובילנו אם —
- (1) יש בו חידקים פתוגניים, או יש בו למעלה מחמישה-עשר מיליון חידקים אארוביים (Aerobic Bacteria) בממוצע לגרם בספירה כללית, או
- (2) הוא מכיל גופים זרים או חמרים זרים, או חמרי צבע, חמרים אנטי-ביוטיים, חמרים כימותרפויטיים, חמרים משמרים או טוקסיים או כל חומר מוסף אחר שאינו מלח הבישול (Na Cl).
- בסעיף זה "ממוצע" — ממוצע לוגריתמי של ספירות מבדיקות שנעשו מדגימות שנלקחו במשך ארבעה ימים רצופים לפחות ושכללו שתי דגימות ליום לפחות.
19. לא ישתמש יצרן בייצור בשר, בטיפול בו, בהעברתו, בהחסנתו או בהובלתו אלא בציד נקי. שטח הציד הבא במגע בלתי-אמצעי עם בשר או עם בשר עוף או עם בשר ארוז יהיה נקי ומחוטא.
20. המריטה, הניקוי, העיצום והאריזה יבוצעו על שולחן נפרד המיועד במיוחד ולתמיד לכל אחת מן הפעולות האמורות בלבד.
21. לא יבוצעו פעולות העיצום, הטחינה או האריזה אלא אם מידת-החום בחדר הייצור היתה במשך כל זמן הייצור לא יותר מ-10 מעלות צלזיוס.
- פרק חמישי: הוראות שונות**
22. לא יעביר אדם לצרכן בשום דרך מדרכי ההעברה את הבעלות על בשר או את ההחזקה בו, אלא אם נתמלאו כל התנאים האלה:
- (1) הבשר עבר תהליכי ייצור לפי הוראות צו זה;
- (2) מידת-החום של הבשר היא למטה מ-12 מעלות צלזיוס מתחת לאפס בלי הפסקה מהרגע בו הוא עוזב את המפעל עד הרגע בו הוא מועבר לצרכן;
- (3) הבשר ואריזתו יישמרו מפני זיהום מהרגע בו הוא מוכנס לשקיק ועד הרגע בו הוא מועבר לצרכן, באופן שיגיע לצרכן במצב נקי;
- (4) הובלת הבשר, שיווקו ואיחסונו ייעשו באופן ובאמצעות מיתקנים וכלי-רכב, המתאימים לתנאים שקבע המנהל.
23. לא יעביר אדם בשר לאחר ולא ירכשנו לשם עסק אלא אם הבשר יוצר, הוקפא והוחזק בקור ללא הפסקה מזמן הקפאתו ועד להעברתו, בהתאם להוראות צו זה.
24. לא יוביל אדם בשר אלא אם שקיקי הבשר הארוז מונחים במיכלי מתכת בלתי-מחלידה ונמצאים בארגז מקורר.
25. צו זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.
26. תחילתו של צו זה היא כתום שלושים יום מיום פרסומו ברשומות.
27. לצו זה ייקרא "צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בשר עוף טחון), תש"ך—1960".

מרדכי בנטוב

שר הפיתוח

ממלא מקום שר הבריאות

כ"ח באייר תש"ך (25 במאי 1960)

(חכו 741125)

תקנות ההגנה (כספים), 1941

צו בדבר פטור בענין הוצאת הון מניות

בתוקף סמכותי לפי תקנה 8 לתקנות ההגנה (כספים), 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 2 לצו הפטורים בענין הוצאת הון מניות, 1943³, בסעיף קטן (1), בסופו יוסיף:

„הוראה זו לא תחול על הוצאת מניות ועל הוצאת איגרות חוב אם שוויה של התמורה הכרוכה בעסקה כאמור ביחד עם שוויה של התמורה הכרוכה בעסקה קודמת מאותו סוג שנעשתה על ידי אותו אדם עולה על מאה אלף לירות“.

2. לצו זה ייקרא „צו הפטורים בענין הוצאת הון מניות (תיקון), תש"ך—1960“.

לוי אשכול
שר האוצר

י"ד באייר תש"ך (11 במאי 1960)
(חמ 72207)

¹ ע"ר 1041, חוס' 2 מס' 1138, עמ' 1380.
² ע"ר תש"ח, חוס' א מס' 2, עמ' 1.
³ ע"ר 1043, חוס' 2 מס' 1278, עמ' 537.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953¹, שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 51 — אדר"א תשי"ט (פברואר 1959) — מטפים מיטלטלים של פחמן טטרכלורי המופעלים ע"י משאבת יד" הוא תקן רשמי.

2. התקן האמור הופקד —

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו;

(2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים;

(3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו;

(4) במשרד מנהל מחוז חיפה, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות, חיפה;

(5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו,

וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.
² ק"ת 523, תשמ"ו, עמ' 1046.

3. תחילתה של אכרזה זו היא בתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.
4. אכרזה תקנים (תקן ישראלי 51 — מטפים מיטלטלים של פחמן טטרכלורי המופעלים על ידי משאבת-יד), תשט"ו—1955², בטלה מיום תחילתה של אכרזה זו.
5. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה תקנים (תקן ישראלי 51 — אדר א' תשי"ט (פברואר 1959) — מטפים מיטלטלים של פחמן טטרכלורי המופעלים ע"י משאבת יד), תש"ך—1960".

מ. ג. ל. ב. ר. ט.
הממונה על התקינה

כ"ג באייר תש"ך (20 במאי 1960)
(חמ 74082)

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בחוקף הסמכות של המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953¹, שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 74 — שבט תשי"ט (ינואר 1959) — מטפי פחמה-חומצה מיטלטלים" הוא תקן רשמי.
2. התקן האמור הופקד —
 - (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו;
 - (2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים;
 - (3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו;
 - (4) במשרד מנהל מחוז חיפה, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות, חיפה;
 - (5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו,
 וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא בתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.
4. אכרזה תקנים (תקן ישראלי 74 — מטפי פחמה-חומצה מיטלטלים), תשט"ו—1955², בטלה מיום תחילתה של אכרזה זו.
5. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה תקנים (תקן ישראלי 74 — שבט תשי"ט (ינואר 1959) — מטפי פחמה-חומצה מיטלטלים), תש"ך—1960".

מ. ג. ל. ב. ר. ט.
הממונה על התקינה

כ"ג באייר תש"ך (20 במאי 1960)
(חמ 74082)

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.
² ק"ת 523, תשט"ו, עמ' 1048.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 213 — טבת תשי"ז (דצמבר 1956) — מילויים למטפי פחמן טטרכלורי מיטלטלים" הוא תקן רשמי.
2. התקן האמור הוכרז כרשמי לשם הגנת הצרכן.
3. התקן האמור הופקד —
 - (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו;
 - (2) במשרד מנהל חטיבת התעשייה, משרד המסחר והתעשייה, בנין פלס, ירושלים;
 - (3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו;
 - (4) במשרד מנהל מחוז חיפה, משרד המסחר והתעשייה, דרך העצמאות, חיפה;
 - (5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו, וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.
4. תחילתה של אכרזה זו היא בתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות.
5. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 213 — טבת תשי"ז (דצמבר 1956) — מילויים למטפי פחמן טטרכלורי מיטלטלים), תש"ך—1960".

אכרזה על תקן
כתקן רשמי

מטרה

מקומות הפקדת
התקן

תחילה

השם

מ. גלברט
הממונה על התקינה

כ"ג באייר תש"ך (20 במאי 1960)
(חמ 74082)

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

חוק התקנים, תשי"ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשייה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי"ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת"י 283 — אדר תשי"ח (מרס 1958) — מטפי קצף מיטלטלים: מילויים ותמיסות מילוי" הוא תקן רשמי.
2. התקן האמור הופקד —
 - (1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשייה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו;

אכרזה על תקן
כתקן רשמי

מקומות הפקדת
התקן

¹ ס"ח 116, תשי"ג, עמ' 30.

- (2) במשרד מנהל חטיבת התעשיה, משרד המסחר והתעשיה, בנין פלס, ירושלים;
 (3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב, משרד המסחר והתעשיה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו;
 (4) במשרד מנהל מחוז חיפה, משרד המסחר והתעשיה, דרך העצמאות, חיפה;

(5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו, וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא בתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות. תחילה

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 283 — אדר תשי״ח (מרס 1958) — מטפי קצף מיטלטלים: מילויים ותמיסות מילוי), תש״ך—1960״. השם

כ״ג באייר תש״ך (20 במאי 1960) מ. גל ברט הממונה על התקינה (חמ 74082)

חוק התקנים, תשי״ג—1953

אכרזה על תקן כתקן רשמי

בתוקף הסמכות של שר המסחר והתעשיה לפי סעיף 8 לחוק התקנים, תשי״ג—1953,¹ שהועברה אלי, אני מכריז לאמור:

1. התקן הישראלי „ת״י 318 — אדר ב׳ תשי״ט (מרס 1959) — מטפי פחמן דורחמצני מיטלטלים״ הוא תקן רשמי. אכרזה על תקן כתקן רשמי

2. התקן האמור הופקד — מקומות הפקדה התקן

(1) במשרד הממונה על התקינה, משרד המסחר והתעשיה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו;

(2) במשרד מנהל חטיבת התעשיה, משרד המסחר והתעשיה, בנין פלס, ירושלים;

(3) במשרד מנהל מחוז תל-אביב, משרד המסחר והתעשיה, שדרות ירושלים, תל-אביב-יפו;

(4) במשרד מנהל מחוז חיפה, משרד המסחר והתעשיה, דרך העצמאות, חיפה;

(5) במכון התקנים הישראלי, רחוב דיזנגוף 200, תל-אביב-יפו, וכל אדם זכאי, ללא תשלום, לעיין בו במקומות האמורים.

3. תחילתה של אכרזה זו היא בתום ששים יום מיום פרסומה ברשומות. תחילה

4. לאכרזה זו ייקרא „אכרזות תקנים (תקן ישראלי 318 — אדר ב׳ תשי״ט (מרס 1959) — מטפי פחמן דורחמצני מיטלטלים), תש״ך—1960״. השם

כ״ג באייר תש״ך (20 במאי 1960) מ. גל ברט הממונה על התקינה (חמ 74082)

¹ ס״ח 116, תשי״ג, עמ׳ 30.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית קרית-גת

בתוקף סמכותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹ והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. אחרי סעיף 1 לצו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 7), תש"ך—1960³ (להלן — צו תיקון מס' 7), יוסיף סעיף זה:

הוראות מעבר 1א. (א) כל אדם או חבר בני אדם שנתמנו או שנבחרו לכהונה כל שהיא על פי צו המועצות המקומיות (ב), תשי"ג—1953⁴ (להלן — צו (ב)), ושנשא בכהונתם ערב תחילתו של צו זה, ימשיכו בה, והוראות צו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950⁵ (להלן — צו (א)), יחולו עליהם כאילו נתמנו או נבחרו לפיהן.

(ב) כל המסים שהוטלו לפני תחילתו של צו זה לפי צו (ב), יראו אותם כאילו הוטלו לפי הוראות צו (א).

(ג) לוח שומה שהיה בתקפו ערב תחילתו של צו זה, יראו אותו כאילו הוכן לפי הוראות צו (א).

(ד) כל מעשה או פעולה שנעשו לפני תחילתו של צו זה, על פי הוראות צו (ב) יראו אותם כאילו נעשו על פי הסעיפים המתאימים בצו (א)."

2. על אף האמור בצו תיקון מס' 7 — חוקה פעולות שנעשו לפני צו (ב)

(1) כל מעשה או פעולה שנעשו בתקופה בין ג' בניסן תש"ך (31 במרס 1960) לבין יום פרסום צו זה ברשומות (להלן — יום הפרסום) על פי הוראות צו (ב), או שנעשו במדומה על פי הוראות צו (ב), יראו אותם כאילו נעשו כדין אם נעשו בהתאם להוראות אותו צו;

(2) כל מעשה או פעולה שמותר היה לעשותם אלמלא צו תיקון מס' 7, יהיה מותר לעשותם תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום.

3. תחילתו של סעיף 1 לצו זה היא ביום ג' בניסן תש"ך (31 במרס 1960). תחילה

4. לצו זה ייקרא "צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 7) (תיקון), תש"ך—1960". השם

י' באייר תש"ך (3 במאי 1960) חיים משה שפירא (חם 8011) שר הפנים

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א', מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 1002, תש"ר, עמ' 954.
⁴ ק"ת 369, תשי"ג, עמ' 1174.
⁵ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.

פקודת העיריות, 1934

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לירושלים בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934¹, וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959², מתקינה מועצת עיריית ירושלים חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —
 - "היטל" — היטל סעד ונופש;
 - "מוסד" — מלון, בית אירוח, פנסיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מסעדה, בית קפה, בר, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;
 - "מועצה" — מועצת העירייה;
 - "מפקח" — מי שמונה על ידי ראש העירייה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;
 - "עירייה" — עיריית ירושלים;
 - "ראש העירייה" — לרבות מי שראש העירייה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
 - "שירות" —

- (1) אכסון וכן אוכל ושתייה לצריכה במקום נתינתם;
- (2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתייה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד;
- (3) רשות השימוש בצידוד או במיתקניו של המוסד שאינם ציוד או מיתקן של ספורט.

ההיטל ושיעורו

2. בעל מוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.

הצנת הודעה

3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —
 - (1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות;
 - (2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.
- (ב) ראש העירייה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה ומשטיפם כאמור, לא ישתמש בעל מוסד אלא בטפסים אלה.

חשבונות

4. (א) בעל מוסד המגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב, יציין בכל חשבון את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון.
- (ב) ראש העירייה רשאי לקבוע את צורת החשבון שיוגש על ידי בעל מוסד למקבלי שירותיו, ומשנקבעה — לא יוגש חשבון אלא בצורה שנקבעה.

חובה להגיש חשבונות ולנהל פנקסים

5. (א) ראש העירייה רשאי לחייב בעל מוסד, בהודעה בכתב —
 - (1) להגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב;
 - (2) לנהל ספרי חשבונות לרישום יומי של כל תשלום ממקבלי שירותיו;
 - (3) לנהל, אם הוא בעל מלון, פנקס לרישום מקבלי שירותיו.
- (ב) משניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל המוסד למלא אחריה.

¹ ע"ר 1934, תוס' 1 ס' 414, עמ' 1.
² ס"ח 201, תשי"ט, עמ' 215.

6. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לוועדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תש"ך—1960³, לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורר הודעה על אומדן ועדת השומה או על תביעת העירייה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד, או על שינויה, הכל לפי הענין.

סמכויות
המפקח

7. (א) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבונות הנמצאים ברשות בעל המוסד או אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד או קופאי או מלצר העובד במוסד, או מקבל שירות במוסד וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו.

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל מוסד וכן קופאי או מלצר העובד במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבונות או מסמך אחר שברשותו, או כל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל מוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

עבירות וענשים

8. מי שעשה אחת מאלה:

- (1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה;
- (2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו;
- (3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים;
- (4) הפריע למפקח או מנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות.

ביטול

9. חוק עזר לירושלים (היטל לצרכי סעד), תשי"ח—1958⁴ — בטל.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירושלים (היטל סעד ונופש), תש"ך—1960".

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

פטור	(1) במוסד שדרגתו 1 —
פטור	(2) במוסד שיעקר עסקו הוא מכירת משקאות קלים —
5%	(3) במוסד שדרגתו 2 —
7.5%	(4) במוסד שדרגתו 3 —
10%	(5) במוסד שדרגתו 4 —
10%	(6) במוסד שהוא מועדון לילה שדרגתו א' —
10%	(7) במוסד שהוא מועדון לילה שדרגתו ב' —
15%	(8) במוסד שהוא מועדון קלפים —
20%	(9) במוסד שהוא אולם משחקים —
10%	מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
10%	מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
10%	מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות
10%	מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות

³ ק"ת 874, תש"ר, עמ' 508.

⁴ ק"ת 795, תשי"ח, עמ' 1207.

תוספת שניה

(סעיף 3)

הודעה

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד בשעת התשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות, לפי חוק עזר לירושלים (היטל סעד ונופש), תש"ך—1960, והוא על אף האמור בכל חוק הדן בפיקוח על המחירים.

מ. איש-ש' לום
ראש עיריית ירושלים

נתאשר.
כ"ח באייר תש"ך (25 במאי 1960)
(חמ 878010)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941 חוק הרשויות המקומיות (הסמכה מיוחדת), תשי"ז—1956

חוק עזר לבנימינה בדבר חוזרים ובשר חזיר

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וחוק הרשויות המקומיות (הסמכה מיוחדת), תשי"ז—1956², מתקנה המועצה המקומית בנימינה חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —
"המועצה" — המועצה המקומית בנימינה;
"מפקח" — אדם שראש המועצה מינהו להיות מפקח לענין חוק עזר זה;
"ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.
2. לא יגדל אדם חזיר ולא יחזיקנו, ולא יגרום ולא ירשה שחזיר יגודל או יוחזק.
3. לא ימכור אדם ולא יגרום ולא ירשה שיימכרו בשר חזיר או מוצריו הנועדים לאכילה.
4. (א) מפקח רשאי לעקל —
(1) חזיר שהאיסור לפי סעיף 2 חל עליו;
(2) בשר חזיר או מוצרי אוכל של בשר חזיר הנועדים למכירה שהאיסור לפי סעיף 3 חל עליהם.
(ב) במעוקל לפי סעיף קטן (א) ייעשה כפי שיורה ראש המועצה.

¹ ע"ר תש"ז, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ס"ח 211, תש"ז, עמ' 18.

5. (א) הורשע אדם בשל עבירה על הוראות הסעיפים 2 או 3, רשאי מפקח להחרים את החזיר או את בשר החזיר או מוצרי האוכל של בשר חזיר שלגביהם נעברה העבירה. (ב) במזרחם לפי סעיף קטן (א) ייעשה כפי שורה ראש המועצה.

6. מפקח רשאי, בכל עת סבירה, להיכנס לכל מקום ולעשות כל מעשה הדרוש לו, כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה.

7. לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4, 5 או 6.

8. העובר על הסעיפים 2, 3 או 7, דינו — קנס עשרת לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

9. לא יובא אדם בפלילים ולא ייעשה נגדו עיקול בשל עבירה שנעברה על חוק עזר זה תוך ארבעים ושנים יום מיום תחילתו, אם ערב תחילתו עסק אותו אדם בגידול חזיר או במכירת בשר חזיר ומוצריו בהתאם לדין שהיה בתוקף אותה שעה.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לבנימינה (חזירים ובשר חזיר)“, תש״ד—1960.

נתאשר.

מ. אלוך

ראש המועצה המקומית בנימינה

כ״ח באייר תש״ד (25 במאי 1960)
(חמ 813208)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר ליסוד-המעלה בדבר מפגעי תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, מתקינה המועצה המקומית יסוד-המעלה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„בור שופכין“ — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של מי שופכין, מים דלוחים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור שופכין מחלחל או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או ביטון, והמיועד לקיבולם או לאגירתם של שופכין, ולמעט ביב או תעלת שופכין;

„ביב“ — ביב המשמש לניקוזם של לא יותר משני בנינים, או לניקוזם של מקומות אחרים בתחומי מגרש אחד והעשוי להעברת מי הניקוז אל בור שופכין או אל תעלת שופכין, לרבות כל ביב המשמש לניקוזם של כל קבוצה או גוש של בתים או של מקומות משותפים וכיוצא באלה;

„בעל הנכסים“ — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה, ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה מעשר שנים;

„ליקוי“ — לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן;

¹ ע״ר 1941, תוס' 1 סק' 1154, עמ' 119.

„מבנה“ — בנין, אחוזה, אוהל, צריף, סככה או מבנה חוץ כל שהוא, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם על כל נספחותיהם, לרבות בורות שופכין, ביבים, תעלות שופכין, צינורות שופכין, צינורות מים, משתנה, מרזבים, פרט לכלים סניטריים כגון אסלה, קערות לסוגיהן, דודי מים וברזים, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין בסביבתו; „המועצה“ — המועצה המקומית יסוד-המעלה; „ראש המועצה“ — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן; „מחזיק“ — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון; „מפקח“ — מנהל מחלקת התברואה המקומית או פקיד מועצה אחר שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של מפקח; „נכסים“ — מבנים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים; „תעלת שופכין“ — לרבות סניפי תעלות שופכין, תאי בדיקה ונספחות אחרים, וכן כל ביב שאינו ביב כמשמעותו בחוק עזר זה.

„מפגע“ —

הגדרת מפגע

- (1) פגם בנכסים משום שאין בהם בית כסא כלל או משום שלדעתו של המפקח אין בהם מספר מספיק של בתי כסא או אין הם מתאימים כל צרכם;
- (2) פגם בנכסים משום שאין בהם פחי אשפה כלל או משום שלדעתו של המפקח אין בהם מספר מספיק של פחי אשפה או אין הם מתאימים כל צרכם מבחינת גדלם, איכותם, מצבם, מקום קביעתם או מכל בחינה אחרת או משום שפחי האשפה שבהם אינם מחומר מגולוון כבד עם מכסה אופף אלא מחומר שאינו מניח את דעת המפקח;
- (3) גג, תקרה או קיר שהם לקויים, בכללם או בחלקם, באופן שעלולים לחדור דרכם מים, רטיבות, טחב או רוח במידה שלדעת המפקח יש בה משום נזק לבריאות;
- (4) פגם בנכסים הנובע ממצב החזקתם אשר, לדעתו של המפקח, מזיק או עלול להזיק לבריאות;
- (5) צפיפות מרובה בנכסים אשר, לדעת המפקח, עלולה להזיק לבריאות, וכן שימוש בנכסים בניגוד למטרה שלשמה נועדו;
- (6) חוסר ביב או בור שופכין בנכסים או ביב או בור שופכין שהם, לדעת המפקח, לקויים, בלתי מתאימים לתכליתם או אינם מספיקים לניקוזם היעיל של הנכסים וכן ביב, בור שופכין, או מערכת סניטרית שהוקמו ללא אישור מאת המפקח או שלא לפי תנאי האישור ואשר, לדעתו, אינם מתאימים לתכליתם;
- (7) בית כסא, צינור שופכין, צינור דלוחים, פתח ביב וכיוצא בזה, שלא נקבע בהם מחסום, או אשר, לדעתו של המפקח, אין מחסומם קבוע כהלכה;
- (8) כל פתח ביב או מחסום רצפה, בין שהוא חסום ובין שהוא בלתי חסום, הנמצא בתוך בנין ללא אישור מיוחד מטעם המפקח;
- (9) בריכה, חפירה, מזחילה, אפיק מים, בור מים, מיכל מים, בית כסא לכל סוגיו, משתנה, בור שופכין, ביב, תעלת שופכין, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, סככה או חצר שהם במצב העלול להזיק לבריאות;
- (10) באר, בור מים, מיכל מים, וכל מקום המשמש לאגירת מים שהם מגולים או אשר, לדעת המפקח, הם נמצאים במצב העלול לזהם את המים שבתוכם;

- (11) צינור שופכין, צינור פסולת, צינור אורור, מחדיר אויר, בור שופכין, תא בדיקה, בור או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או לקויים באופן שאויר מסואב או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם, או שחמרים אחרים עלולים ליפול לתוכם ;
- (12) חיבור או קישור לקוי של כל צינור שופכין, בית כסא, צינור דלוחים, מערכת הסקה, מיתקן חימום, מיתקן מים, מיתקן סניטרי או ביב ;
- (13) תא בדיקה של ביב או פתח של בור שופכין או של ביב וכל בור מים או מיכל מים אחר, שהם חדירים או שאינם מצויידים במכסה ברזל או ביטון המונע חדירת אויר ויתושים או שמכסהיהם אינם מאושרים על ידי המפקח או שאינם מסוג מאושר על ידי המפקח ;
- (14) צינור למי גשמים המשמש כצינור שופכין או לשפיכת, כל חומר אחר שהוא, לדעת המפקח, במצב העלול לגרום להצטברות וזוהמה בתוכו, מתחתיו, מחוצה לו או בקרבתו ;
- (15) כל-מוליד או צינור למי גשמים, מרזב או מרבץ הקשור במישרין או בעקיפין עם כל ביב, צינור שופכין, בור שופכין או תעלת שופכין ;
- (16) בור שופכין, בור מים, מזחילה, ביב, מרזב, צינור, מערכת הסקה, מיתקן חימום או מערכת צינורות מי גשמים ומים אחרים, וכן כל ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת או מפתח של בנין או נכסים שהם, לדעת המפקח, בלתי תקינים או במצב הגורם או העלול לגרום לרטיבות, טחב, או רוח בבנין או בבנין סמוך ;
- (17) הצטברות חומר כל שהוא, בין בתוך בנין ובין בסביבתו, הגורם או העלול לגרום לרטיבות או לטחב בבנין ;
- (18) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מתכת, חלקי כלי רכב, זבל וכיוצא באלה, אם, לדעתו של המפקח, הצטברות זו מזיקה לבריאות ;
- (19) חוסר ארובה בנכסים, שלדעת המפקח יש בהם צורך, או שארובה בנכסים שבורה או לקויה באופן אחר או שאינה גבוהה למדי או שהיא פולטת עשן באופן המזיק, לדעת המפקח, לבריאות ;
- (20) תנור, אח, קמין או כבשן אשר, לדעתו של המפקח, אינם מאכלים כראוי את העשן העולה מהם, בין שהם משמשים למלאכה ובין לתכלית אחרת ;
- (21) מרבד, שטיח או מחצלת אשר חובטים, מנקים או מגערים אותם ברחוב או מעל לכל קומה או דירה או בסמוך להן, בין השעות 18 לבין 6 בשעות 12 לבין 16 ;
- (22) בעל חיים המוחזק באופן שהוא, לדעת המפקח, מזיק לבריאות ;
- (23) צריף או מבנה שמחמת העדר נוחיות סניטרית או מכל סיבה אחרת, שוררים בו תנאים אשר, לדעת המפקח, הם מזיקים לבריאות ;
- (24) בית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא, אשר, לדעת המפקח, אין שומרים על הנקיון שבהם, או שמפאת הצפיפות הרבה שוררים בהם תנאים, אשר לדעת המפקח, הם מזיקים לבריאות ;
- (25) בית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא, אשר, לדעת המפקח, אינם מאווררים במידה מספקת, כדי למנוע כי האבק או הסיגים האחרים הנוצרים במהלך העבודה יזיקו לבריאות ;
- (26) שטח אדמה אשר, לדעת המפקח, אינו גדור במידה מספקת ;
- (27) עצים או שיחים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר כל רחוב ;
- (28) מבנה, בין בתוך בנין ובין בקרבתו, שהוא מפריע לחדירת האור או האויר לאותו בנין באופן שהוא, לדעת המפקח, עלול להזיק לבריאות ;

- (29) דבר הגורם לרעש ואשר, לדעת המפקח, עלול להזיק לבריאות ;
- (30) דבר אשר, לדעת המפקח, עלול להביא לידי הרגזה, או לפגיעה בחוש הראייה, הריח או השמיעה, או להפריע לנוחיות הסניטרית ;
- (31) דבר הגורם להפרעה באספקת המים הרגילה לנכסים שלא בהסכמת האנשים הנהנים מאספקה זו ;
- (32) דבר אשר, לדעת המפקח, מפריע להחזקתם היעילה של נכסים מבחינה סניטרית או מבחינה אחרת ;
- (33) קוצים ועשבים הנמצאים בנכסים ;
- (34) כביסה התלויה ברחובות, בגזוזטראות, בחלונות, במרפסות ובכל מקום אחר הפונה לצד הרחוב ;
- (35) כלבים שהוכנסו לבתי קפה, לבתי עינוג ציבוריים אחרים ולכלי רכב ציבוריים ;
- (36) כסאות, שולחנות, ארגזים, חפצים, כלים או כל חומר אחר המוחזקים ברחוב.

מכונות
המפקח

3. (א) המפקח רשאי להיכנס, מוריחת החמה עד שקיעתה, לכל נכס לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.

(ב) המפקח רשאי, לאחר 24 שעות מוזמן מתן הודעה בכתב למחזיק בנכסים ולבעל הנכסים, לערטל לבדיקה, בין על ידי חפירה ובין בצורה אחרת, ביבים, צינורות או תשמישים סניטריים אחרים, ואם לא מצא בהם פגם, יחזירם למצבם הקודם, וכל נזק שנגרם כתוצאה מפעולת המפקח האמורה יתוקן על ידי על חשבון המועצה.

אחריות
לסילוק מפגע

4. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות ומבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכסים לסלק כל מפגע מאותם נכסים, אולם אם אי אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכסים, לאחר שנדרש לכך על ידי המפקח, לסלק את המפגע.

(ב) מפגע אשר, לדעת המפקח, נובע מליקוי במבנה הנכסים עצמו או בנספחותיהם או בסידורי הנוחיות שבהם, או נובע מדבר כל שהוא בנכסים או בסביבתם, אשר משתמשים בו או נהנים ממנו רוב הדיירים, חייב בעל הנכסים בלבד לסלקו ; אולם אם הבעל נעדר מן הארץ או אם אי אפשר למצוא, חייבים הבעל וכן המחזיק באותם הנכסים, לאחר שנדרשו על ידי המפקח, לסלק את המפגע.

(ג) היו בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים בסילוק המפגע, חייבים הם כולם יחד וכל אחד מהם לחוד לסלק את המפגע.

הודעות לסילוק
מפגע

5. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת האנשים החייבים לסלק מפגע לפי הוראות חוק עזר זה, לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ומניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) החייב בסילוק מפגע שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחרת.

סילוק מפגע
על ידי המועצה

6. לא מילא אדם החייב לסלק מפגע אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 5, או ביצע עבודה מועבודות המפורטות בסעיף 5 שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם או מאותם האנשים החייבים לסלק את המפגע, מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

7. דעתו של המפקח בדבר קיומו, מקורו או מהותו של מפגע וכן בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו היא סופית.
8. בעל בנין שנמצאות בו דירות אחדות חייב, לכשיידרש לכך על ידי המפקח, להדביק ולהחזיק, במקום נראה לעין בבנין, העתק מחוק עזר זה או חלק ממנו.
9. (א) המחזיק בנכסים, או בעל הנכסים כשאין אדם אחר מחזיק בהם, חייב לשמור על הנקיון בנכסים ובסביבתם באופן המניח את דעת המפקח, וכן לנקות ולסלק כל מרבץ של זוהמה, פסולת, דומן או אשפה אחרת שבנכסים ובסביבתם.
- (ב) אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה, חייב להבטיח במקום העבודה אותה הנוחיות הסניטרית הארעית הנחוצה לעובדים במקום בהתאם לדרישות המפקח למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב הוא לאחר גמר העבודות לסלק ולבער את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו, ולנקות את המקום להנחת דעתו של המפקח.
10. (א) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.
- (ב) לא ישים אדם דבר בכלי קיבול לאשפה, פרט לאשפה יבשה.
- (ג) לא יניח אדם כלי קיבול לאשפה ברחוב.
- (ד) לא יעשה אדם צרכיו ברחוב, באולם ציבורי, בחדר המתנה ציבורי, במקום עיגולים או בכל מקום אחר אשר לציבור רשות כניסה אליו, ולא יירק בהם ולא יזהם אותם בצורה אחרת.
- (ה) לא ישים אדם נייר או אשפה ברחוב.
- (ו) לא ישפוך אדם מים או נוזלים אחרים לרחוב, ולא יתן להם להישפך כאמור.
- (ז) לא ישים אדם ברחוב בקבוק, שבירי זכוכית, מסמר, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות כלי רכב או חומר בניה כל שהוא.
- (ח) לא ישים אדם ברחוב קליפות, פירות או ירקות, נבלות בעלי חיים או חלקיהן, או פסולת כל שהיא.
- (ט) לא ישטוף אדם ולא ינקה במים כלי רכב ברחוב.
- (י) לא ישאיר אדם בעל חיים ברחוב באופן ולמשך זמן בו הוא עלול לזהם את הרחוב.
- (יא) לא ינבזר אדם בתוך פחי האשפה או כלי קיבול אחרים לאשפה, לא יברור, לא ימיין ולא יחטט בהם.
- (יב) לא יבנה אדם בור רקב סמוך לבנין אלא במרחק של לפחות 3 מטר ולא סמוך לבור מים אלא במרחק של לפחות 8 מטר ולא יבנה בור שופכין מחלחל אלא במקום ובמרחק מבנין כפי שאושרו על ידי המפקח.
- (יג) לא יחלוב אדם ברחוב.
- (יד) לא יאכיל אדם בעלי חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב.
11. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או בנכסים שאליהם מתייחסת ההודעה, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.
- (ב) הודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכסים או למחזיק בהם יראו אותה כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליהם בתואר "הבעל" או "המחזיק" של אותם הנכסים ללא שם או תיאור נוסף.

12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו קנס — 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 5 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או לאחר שחוייב בדיון.

שמירת דינים
אחרים

13. חוק עזר זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

ביטול

14. חוק עזר ליסוד-המעלה (מניעת מפגעים), תשי"ד — 1953² — בטל.

חשם

15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליסוד-המעלה (מפגעי תברואה), תש"ד—1960".

א. א ש כ נ ז י

נתאשר.

ראש המועצה המקומית יסוד-המעלה

י"ז בניסן תש"ד (14 באפריל 1960)

(חם 83169)

חיים משה שפירא

שר הפנים

² ק"ח 402, תשי"ד, עמ' 143.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר ללכיש בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945², מתקינה המועצה האזורית לכיש חוק עזר זה:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לחוק עזר ללכיש (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1958³ (להלן — חוק העזר העיקרי), תבוא תוספת זו:

„תוספת

שיעורי המס לשנה

המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות	תיאור המלאכה או העסק
50	מסגריה מיכנית		אוטובוסים — שירות אוטובוסים המקיימים
25	מסעדה	500	תחנות נתיחום המועצה
40	נגריה מיכנית		הובלה — משרד, חברה, אגודה שיתופית,
40	צרכניה עם רשיון מכירת משקאות משכרים	30	מוסד, או יחיד — בעלי מכונית משא
	קבלן או קבלן משנה שהיקף עבודתו לשנה בלירות —	1000	חברה לאספקת מים
	עד 100,000	500	חברה לאספקת חשמל
100	למעלה מ-100,000 עד 200,000		חלוקת מזון לצרכנים במכוניות —
300	למעלה מ-200,000 עד 300,000	30	לכל מכונית
600	למעלה מ-300,000 עד 400,000		חלוקת דלק או מזון לצרכנים בעגלות —
1000	למעלה מ-400,000 עד 500,000	15	לכל עגלה
1500	למעלה מ-500,000 עד 500,000	80	מאפייה
2000	למעלה מ-500,000	25	מכירת קרח בקמעונות
50	קולנוע	25	מכירת נפט בקמעונות
		25	מזנון או קיוסק

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1945, חוס' 1 מס' 1436, עמ' 115.

³ ק"ח 836, תשי"ט, עמ' 175.

2. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום ד' בניסן תש"ד (1 באפריל 1960).
3. על אף האמור בסעיף 3 לחוק העזר העיקרי ישולם השיעור הראשון של המס לשנת 1960/61 תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות.
4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ללכיש (מס עסקים. מקומי) (תיקון), תש"ד—1960".

נתאשר.

מרדכי גובר

י"ט באייר תש"ד (16 במאי 1960)

ראש המועצה האזורית לכיש

(חמ 83701)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

חוק עזר לקרית-שמונה בדבר היטל סעד ונופש

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959,² מתקינה המועצה המקומית קרית-שמונה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„היטל" — היטל סעד ונופש;

„מוסד" — מלון, בית אירוח, פנסיון, בית לינה וכיוצא באלה, בית הבראה, בית החלמה וכיוצא באלה, מסעדה, בית קפה, בר, מזנון, קנטינה וכיוצא באלה, לרבות מועדון לילה, מועדון קלפים, אולם משחקים וכיוצא באלה, אך למעט מועדון שאינו מתנהל לשם השגת רווחים;

„המועצה" — המועצה המקומית קרית-שמונה;

„מפקח" — מי שמונה על ידי ראש המועצה להיות מפקח לענין חוק עזר זה;

„ראש המועצה" — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„שירות" —

(1) אכסון וכן אוכל ושתייה לצריכה במקום נתינתם;

(2) במוסד שגובים בו דמי כניסה לשם קבלת אוכל ושתייה כאמור — גם רשות הכניסה למוסד;

(3) רשות השימוש בצידו או במיתקניו של המוסד שאינם ציוד או מיתקן של ספורט.

2. בעל מוסד יגבה ממקבלי שירותיו היטל בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.

ההיטל ושיעורו

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מ"ס 1154, עמ' 119.
² ס"ח 201, תשי"ט, עמ' 215.

3. (א) בעל מוסד יציג בו, במקום ניכר לעין —

(1) העתק מהתוספת הראשונה מודפס באותיות ברורות ;

(2) הודעה בנוסח שבתוספת השניה.

(ב) ראש המועצה רשאי לספק לכל מוסד טפסים של התוספת הראשונה והשניה, ומשסיפקם כאמור, לא ישתמש בעל מוסד אלא בטפסים אלה.

חשבונות

4. (א) בעל מוסד המגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב, יציין בכל חשבון את סכום ההיטל המגיע בקשר לאותו חשבון.

(ב) ראש המועצה רשאי לקבוע את צורת החשבון שיוגש על ידי בעל מוסד למקבלי שירותיו, ומשנקבעה — לא יוגש חשבון אלא בצורה שנקבעה.

חובה להגיש
חשבונות
ולנהל פנקסים

5. (א) ראש המועצה רשאי לחייב בעל מוסד, בהודעה בכתב —

(1) להגיש למקבלי שירותיו חשבונות בכתב ;

(2) לנהל ספרי חשבונות לרישום יומי של כל תשלום ממקבלי שירותיו ;

(3) לנהל, אם הוא בעל מלון, פנקס לרישום מקבלי שירותיו.

(ב) משניתנה הודעה כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל מוסד למלא אחריה.

6. ערר לפי סעיף 14 לחוק יוגש לוועדת הערר בכתב בהתאם לתקנות הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (סדרי הדיון בפני ועדת ערר), תש"ד—1960³, לא יאוחר מהיום הארבעה עשר לאחר שנמסרה לעורר הודעה על אומדן ועדת השומה או על תביעת המועצה לתשלום ההיטל או על קביעת הדרגה למוסד, או על שינויה, הכל לפי הענין.סמכויות
המפקח

7. (א) מפקח רשאי, בכל עת, להיכנס לכל מוסד על מנת לבדוק ולבקר כל חשבון, קבלה, פנקס או ספר חשבונות הנמצאים ברשות בעל המוסד או אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל המוסד או קופאי או מלצר העובד במוסד, או מקבל שירות במוסד, וכן לעשות כל מעשה אחר הדרוש לו כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר את ביצועו.

(ב) בעל מוסד וכן אדם שבפיקוחו, בהשגחתו או בהנהלתו מתנהל מוסד, וכן קופאי או מלצר העובד במוסד, ימסור למפקח, לפי דרישתו, כל חשבון, קבלה, פנקס, ספר חשבונות או מסמך אחר שברשותו, או כל ידיעה הדרושה כדי לברר אם קוימו הוראות חוק עזר זה או כדי לאפשר ביצועו ; כן חייב מקבל שירות למסור למפקח כל חשבון או קבלה שקיבל מבעל המוסד, וכן כל ידיעה הדרושה כאמור.

עבירות וענשים

8. מי שעשה אחת מאלה :

(1) עבר על הוראה מהוראות חוק עזר זה ;

(2) ערך חשבון כוזב או בלתי נכון למקבל שירותיו ;

(3) מסר למפקח ידיעות או מסמכים כוזבים או בלתי נכונים ;

(4) הפריע למפקח או מנע בעדו מלהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.

דינו — קנס 500 לירות.

ביטול

9. חוק עזר לקרית-שמונה (היטל לצרכי סעד), תשט"ז—1956⁴ — בטל.

השם

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-שמונה (היטל סעד ונופש)”, תש"ד—1960³.³ ק"ת 974, תש"ד, עמ' 508.
⁴ ק"ת 617, תשט"ז, עמ' 985.

תוספת ראשונה

(סעיף 2)

שיעורי ההיטל

פטור	במוסד שדרגתו 1 —	(1)
	במוסד שעיקר עסקו הוא מכירת משקאות קלים —	(2)
פטור	במוסד שדרגתו 2 —	(3)
מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות 5%	במוסד שדרגתו 3 —	(4)
מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות 7.5%	במוסד שדרגתו 4 —	(5)
מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות 10%	במוסד שהוא מועדון לילה שדרגתו	(6)
	א' —	
מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות 10%	במוסד שהוא מועדון לילה שדרגתו	(7)
	ב' —	
מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות 15%	במוסד שהוא מועדון קלפים —	(8)
מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות 20%	במוסד שהוא אולם משחקים —	(9)
מהתמורה המשתלמת בעד כל שירות 10%		

תוספת שניה

(סעיף 3)

הודעה

היטל סעד ונופש

בהתאם לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, מקבל שירות במוסד חייב לשלם לבעל המוסד בשעת התשלום של תמורת השירות, סכום השווה להיטל שבעל המוסד חייב לגבות עקב השירות, לפי חוק עזר לקרית-שמונה (היטל סעד ונופש), תש"ד—1960, והוא על אף האמור בכל חוק הדן בפיקוח על המחירים.

נתאשר.

אשר נזר

י"ט באייר תש"ד (16 במאי 1960)

ראש המועצה המקומית קרית-שמונה

(חמ 85208)

חיים משה שפירא

שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).